

„2008-ban már nem beszélünk a JDF-ről”

(JDF – JOB DEFINITION FORMAT = MUNKADEFINÍCIÓS FORMÁTUM)

A külföldi szaksajtót figyelve gyakran bukkanunk érdekes, provokatív témákra. Ilyen a Deutscher Drucker hasábjain Bernhard Niemela főszerkesztő tollából megjelent cikk, melynek magyar fordításával indítjuk külföldi társlapok vendégoldalát. A fordítás Nagyné Schmaldienst Zsuzsanna munkája.

DRUPA-TALLÓZÓ. A digitális nyomtatás kiszorítja az ofszetnyomtatást, a Drupa csak részben volt „JDF-Drupa”, és a lemez nélküli íves ofszetnyomtatás rajtra kész. Ezek voltak a Heidelbergben megtartott Drupa-tallózó eredményei.

A heidelbergi Nyomtatott Médiák Akadémiája [Print Media Academy] (PMA) legnagyobb konferenciatermét a százhetven hallgató teljesen megtöltötte, ahová a Schneidersöhne papír-nagykereskedő cég és a PMA hívta meg őket egy Drupa-tallózásra. A nyomdagépgyártók (Heidelberg, MAN és KBA) mellett a digitális nyomtatás (HP és Nexpress), a BASF nyomdafestékgyártó cég, a Scheufelen papírgyár és a HDM Stuttgart képviselői vettek részt az eseményen.

JDF-DRUPA? Elkerülhetetlen volt természetesen a kérdés, hogy a Drupa 2004 a sokak által megjósolt „JDF-Drupa” volt-e. Ronald Schaul professzor (HDM Stuttgart): „JDF-Drupa volt, meg nem is. Egy vásár talán nem is alkalmas arra, hogy ilyen komplex folyamatokat mutasson be.” Néhány nyomda a JDF-et még most is érthetetlen nyelvnek tekinti, emellett a „JDF csak egy segédeszköz, hogy a nyomtatásban a káoszt meg tudják szervezni”. A Heidelberg igazgatóságából időközben kivált dr. Klaus Spiegel meggyőződése, hogy „még legalább három-öt év, míg a JDF-standard elfogadásra kerül. Biztos vagyok abban, hogy 2008-ban már nem fogunk a JDF-ről beszélni.”

KÖZVETLEN KÉPALKOTÁS. Azt, hogy a DICOwebtől ismert, lemez nélküli közvetlen képalkotás az íves gépeken használható-e, Christoph Weinere moderátor dr. Josef Schneidertől (MAN Roland) szerette volna megtudni. „A technikai összeegyeztethetőség már messze előrelépett.” Schneider nem kívánta „kizárni”, hogy a következő Drupán Dico-technológiával működő íves gépet mutatsanak be. A KBA főkonstruktor,

Arndt Jentsch ellenben a Dico-technológiát kérdőjelezte meg: az automatikus lemezváltások korában ezzel a technológiával „időbeli előnyt nem lehet elérni”. Ugyanezt jelezte dr. Klaus Spiegel, amikor hangsúlyozta, „hogy a nyomólemezzel végzett munkafolyamat még mindig a legmegbízhatóbb”.

NAGY FORMÁTUM. Hihetetlenül megnövekedett a Drupán a nagy formátumú íves nyomdagépek kínálata. Dr. Josef Schneider óva intett attól, hogy a „nagy formátumokat, mint jelentős szakmai trendet” tekintsék, csak mert most „marketing szempontokból is” ezt propagálták. „A Heidelberg véleménye az – mondta dr. Spiegel –, hogy a nagyformátumú terület megfelelő módon telített, és ezért a Heidelberg a továbbiakban sem kíván ebbe bekapcsolódni.”

DIGITÁLIS NYOMTATÁS. „A Drupán is látható volt, hogy a digitális nyomtatás most az ofszetnyomtatásba is betör” – vélte Bertram Störch (HP). Dr. Schneider ezzel ellentétben azt hangsúlyozta: „fel kell tennünk a kérdést, hogy a digitális nyomtatás nagy egységekben nem az irodai és magánháztartások kis egységei révén fog-e rohamot indítani”.

A nyomdák 38%-a „rossz”-nak tartja saját üzleti helyzetét

Konjunktura-távirat 2004. június. A müncheni Gazdaságkutató Intézet havonta reprezentatív körkérdezt intéz mintegy háromszáz német üzemhez, hogy a nyomdaipar konjunkturális helyzetét felmérje. Az adatokat a Nyomda- és Médiaszövetség (BVDM) Wiesbaden teszi közzé konjunktura-táviratban, ez alkalommal 2004. június hóra vonatkoztatva.

Az üzleti helyzet megítélése. Az üzleti helyzet ismételen rosszabbodott, az üzemek 38%-a rossznak tartja üzleti helyzetét, 59%-a kielégítőnek és csak 3%-a jónak.

A termelés alakulása. A termelés egyre erősebben csökken. Huszonkét százalék csökkenő, 5% pedig növekvő termelési tevékenységről számol be az előző hónapoz viszonyítva.

A kereslet alakulása. A kereslet ugyanígy érezhetően rosszabb, mint az előző hónapban volt. A rendelések állománya tovább csökken. A tartalmak gyakrabban maradnak a normál mennyiség alatt, de nem annyiszor, mint egy évvel ezelőtt: minden második cég túl alacsonyan tartja a tartalmakat.

Árhelyzet. Az árak csökkenése folytatódik. Huszonkét százalék az előző hónaphoz képest árcsökkenést regisztrál. Áremelkedést senki sem tud keresztülvinni a piacon.

Tervek és várakozások. A további gazdasági fejlődésre a cégek szkeptikusabban tekintenek, mint az előző hónapban. A termelési tevékenység a következő három hónapban tovább hanyatlik. Huszonhárom százalék negatív konjunktúrabefolyással számol, és csak 2% vár inkább pozitív impulzusokat. Az árcsökkenés továbbra is fennmarad: 18% alacsony árakkal számol, áremelkedésre a következő három hónapban csak 4% számít. Az üzleti kilátások borúsak: 19% inkább kedvezőtlenebb üzleti helyzetet vár a második fél évben, 14% pedig inkább kedvezőbbet. Az üzleti klíma indexe 15-ről (május) 21-re süllyed, ami 2003 szeptembere óta a legalacsonyabb érték.

Miért nem lett a Drupa 2004 JDF-Drupa?

JDF-PIRKADAT. A JDF fontos aspektusa volt ennek a vásárnak, de még nagyon az elején tart annak, hogy egy vásáron jelentős benyomásokat hagyjon maga után. A továbbiakban a JDF-Parc-ban és a PrintCity-ben tett látogatásunkkal, a CIP4 és NGP sajtókonferenciáival és az új JDF által támogatott PPS-rendszerekkel foglalkozunk.

A CIP4 szervezetnél a JDF-Parc-ban tett látogatás a 4. pavilonban a lábak számára megerősítő, de a szellem számára lenyűgöző volt. Kilencven perc alatt a túra több mint egy tucat különböző alkalmazáson vezetett keresztül. Láthattuk, hogyan készül a JDF egy rendeléskalkulációban, amely egy tervezési rendszeren megy keresztül az első lépcsőtől a nyomtatásig, majd végezetül a tovább-feldolgozásban hogyan használják. Egész sor menedzsment információs rendszert (MIS) használtak, például Dims, Optimus, Navision, Hillex – és mindegyiknél működött!

A Wamner és a Vio is azt mutatták, hogyan automatizálják az adatátvitelt a JDF-információkon keresztül, nincs szükség pótlólagos e-mailekre, telefonokra vagy faxokra, mivel az adatátvitelhez szükséges minden kiegészítő információ a JDF-ben megvan. Ezzel az adatokat akár azonnal a megfelelő helyre lehet küldeni a fogadónál, a megfelelő szervertől lévő megfelelő rendezőre.

Az Enfocus az Instant PDF 3.0 jövőbeli verziójával azt mutatta meg, hogyan lehet a Preflightet és az adatok feldolgozását a JDF alkalmazásával megkönnyíteni. Az Esko Graphicsnál azt láttuk, hogyan lehet kevés egérkattintással a JDF-adatokból egy rendeléskalkulációt és a PDF-oldalakkal egy kész ívet elkészíteni. Az Adobénál azt mutatták be, hogy a jövőben az Indesignban hogyan lehet JDF-információkat átvenni, bevinni és kiegészíteni, majd az Acrobatra átadni. JDF volt még a Heidelberg Prinectben, az EFI Oneflow-ban, Dalim Mistralban, egy Harlequin RIP-ben, az Agfa Delanóban – erről többet később.

PRINTCITY. A PrintCityben, a munkafolyamat integrációs központban tett JDF-túra során egészen más benyomásokat szereztünk, mint a JDF-Parc-ban. Ez két dologban mutatkozott meg: a PrintCity-ben a brosúrakészítés szimulált folyamatát folyamatosan követni tudtuk, és a nyomtatás és továbbfeldolgozás erősen koncentrált volt.

A túra kalkuláció- és rendeléskészítéssel indult OCSL Optimus 2020-szal, ahol a Roland 300-on történő nyomtatást, a hajtogatás módját és a ragasztókötetést is rögzítették. A kalkuláció rendelésre történő átlépésének pillanatában egy JDF-et készítenek. Ezt fel lehet használni, például egy Prepress-rendszer kijelölésére, egy adattár létrehozására PNG formátumban, melyet a rendelés további nyomon követése céljából szintén fel lehet majd használni Optimusban. Mindkét résztermékhez, tehát a borítóhoz és a tartalomhoz egy JDF termelési pontot hoztak létre, a PrintCityben egyedül ez naponta 15 000–20 000 JDF-et és JMF-et jelentett.

A JDF-rendelések a PPI-Printnet tervezőbe automatikusan betöltésre kerülnek. A tervező az integrációs központban lévő összes JDF-hez kapcsolt forráskiterhelést mutatta, a Delanónál ez például hetven százalék volt. További rendelések betervezése egy bizonyos határtól konfliktusjelzéshez vezet. A tervezés után a rendelés a Delano Publish-ra kerül tovább – ez a Delano-rendszer része, amelyet csak PDF- oldalak gyártásakor használnak. Itt találkoztunk a „Mini Workflow” definícióval, azaz az oldalak egy cikluson futnak keresztül, töltés – felügyelet – Remote Proof – kibocsátás.

A felügyelethez és kibocsátáshoz Apogee X-et használtak, a Remote Proof-hoz egy JDF-képes HQ-RIP-alapú proofrendszert. A Delano a nyomon követés mellett olyan eszközökkel is rendelkezik, melyek a vevőkkel folytatott összes kommunikációt mellék-, illetve nyomdatermékké egyesítik. Akár megnevezési konvenció is kikényszeríthető azért,

hogy például egy automatikus kilövést készítsünk elő. Míg a Delano először az oldalproof befejezését jelenti a PPI-tervezőnek, az Apogee X-szel dinamikusan össze van kapcsolva, úgy hogy a JMF-ek folyamatosan bevitelre kerülnek.

A távoli Proofer a JDF-fel aktivált HQ-RIR-re a JDF-en keresztül minden proofbeállítást megkap. A visszajelzések JMF-ként jönnek. Ez gyakorlatilag azt jelenti, hogy egy óra elteltével senkinek sem szabad azon csodálkozni, hogy miért nincs kész a proof, a RIP azonnal jelentkezik. Ez a „Colorant control was not included in setup” (Festékezővezérlés nincs a beállításban) demo jelzése alatt történt. Ez a JMF bármelyik, tetszés szerinti munkaállomást vezetni tudja a vállalatnál. Ugyanígy jött az információ a RIP-től, hogy a munka elkészült.

Ehhez speciális kontrollcsíkokon keresztül adatokat írnak ki a rendelésről és a proofbeállításról.

Ezt nem kell lényegesen bővíteni.

A most már kiadott rendelést a lemezmegvilágításhoz az összes JDF-információval az Apogee X-re adják át, és ott készítik el az ívet. A sikeres levilágításról egy JMF visszamegy a tervezésre, illetve a MIS-re. A nyomtatáshoz a JDF-enkénti rendelési adatokat a Roland 300 Pecom vezérlőpult-ra küldték, amivel ezeknek a nyugvó adatoknak a bevitelre kiesik. További műszaki adatok a Pecom adatbankból lesznek letöltve, a JDF-fel egy link is kapcsolódik a rendelésspecifikus CIP3 értékekhez, ezen adatok keresésének itt van vége.

JMF-ként, például a Printnet tervezésében, a nyugalmi és nyomtatási időkre, a selejtre és a jó ívekre vonatkozó adatokat szolgáltatják. Időbeli differenciálás azonban még nincs. A nyomott ívek a könyvkötőhöz kerülnek, és ott az MBO hajtogató gép a kötés vezetőjét informálja a rendelésről és a gép beállításáról. Gépspecifikus illeszkedés után az MBO Data Managerről az adatok közvetlenül a hajtogató berendezésre kerülnek. Ezt kézzel vagy az MBO adatbankjából a rendeléshez illeszkedő előbeállításal lehet elvégezni. Ebből ismét csak folyamatosan küldik a JMF-eket a termelés helyzetére vonatkozóan. Egyébként nem használnak már hajtogatási jelöléseket, vagy ha igen, akkor is csak optikai kontrollhoz.

Az adatátvétel az MBO-nál néhány rendszer esetén már a JDF előtt is MS-Access-interfészként történt, úgy hogy itt megfelelő tapasztalatokat lehetett átvenni. Az MBO Data Managernél a befutó jelzéseket, az aktuális ívszámot, az átlagos ívszámot, az eddig szükséges időt követtük, az összes jelzés a hajtogató berendezéstől tényleges időben jött, és ugyanabban a pillanatban a MIS-nél is követhetőek voltak.

Végezetül az összehordó gép, a Wohlenberg ragasztóköti gép és a háromkéses vágógép került sorra, itt is volt egy aktuális rendelési lista a JDF-ekből a vezérlőrendszerénél. A kötés-COM-rendszer minden szükséges rendelési értékkel bírt, kézi felülírásra lehetséges módon. Ezek az információk mentek a háromkéses vágógéphez, az összehordó géphez és a Champion-E ragasztóköti géphez. A gépi beállításokat optikailag szemléltették, és végezetül egy JMF ment ki: az 56. sz. rendelés végrehajtva. A zárás természetesen ugyanígy megtörténhetett volna a Müller-Martini irkafűző gépsornál is, melyeket a PrintCityben állítottak ki; a Schweizer JDF-ajánlatáról majd még külön beszámolunk.

CIP4-SZERVEZET ÉS NGP. A CIP4 szervezet jó látogatottságú sajtókonferenciát szervezett a Drupán, és jelentette, hogy időközben a taglétszáma kb. kétszázötvenre nőtt. A Drupa 2004-re a JDF-specifikációt az 1.2 verzióban adták ki, és publikálták. Egy sor lényeges újítás miatt várhatunk impulzusokat a gyakorlati módosításokhoz:

- ◆ az 1.2 verzióban benne van a MIS integráció is;
- ◆ az ICS-szel (Interoperability Conformity Specifications) utasításokat lehet adni az interfészekről az írásra a különböző rendszerek között;
- ◆ egy nyomdaív leírása és a kilövés utasításai javulnak;
- ◆ a Capabilities (képességek) bevezetésével mind-egyik eszköz a saját teljesítményét tudja leírni a JDF-ben;
- ◆ Preflight és az adattranszfer is leírásra kerültek;
- ◆ az 1.2 verzió az 1.1-gyel és az 1.0-val lefelé kompatibilis.

Az NGP (Networked Graphics Production) partnerei aktívan dolgoznak azon, hogy megoldásaikat egymással összekapcsolják. Ez előfeltétele az automatikus, intelligens rendszerek következő generációja kifejlesztésének.

Ki tud kivel a JDF-fel? Az alkalmazások mátrixa az NGP-ben

És a JDF-ek milyen továbbfejlesztésére gondoltak? Ide tartozik a dokumentumkészítés és -elosztás egész területe. A tekerces nyomtatás sincs még megfelelően leírva. Ugyanígy van még nemiváló a reklám- és kiadói munka területén. A JDF-Marketplace termékösztétel, amely az összes addigi JDF-alkalmazást felépíti, a saját hétezer példájával gyakorlatilag kimerült, aktualizált kiadása a 2004-es év második felében várható.

A Network Graphics Partner (NGP) egy negyvenhárom cég összekapcsolásából álló szervezet, akik közösen installálnak a piacon JDF-megoldásokat, a Drupán önálló standdal jelent meg. Az NGP is tartott saját sajtótájékoztatót, ott sokszor kérdezték, hogy az NGP a CIP4 szervezet mellett a saját pecsenyéjét akarja-e sűtögetni? Mivel az összes NGP-tag a CIP4-nek is tagja, ez nem igazán valószínű. Az e pontról nyitott vitát nem szabad eltúlozni, vannak valójában sokkal lényegesebb dolgok is a JDF-ről: milyen előkészületeket kellene tenni egy nyomdának ahhoz, hogy a JDF-et használhassa? Thomas Reinhardt a Hiflextól javasolta, hogy a nyomdász először a saját munkafolyamatát vizsgálja. Nem a technikát és nem a JDF-et kell néznie, hanem a saját szervezetét kell felülvizsgálja, fel kell ismerje a szűk keresztmetszeteket és azokat meg kell szüntesse. Ha ezt a részt megtette, akkor a JDF mint eszköz, és nem mint megoldás tud segítségére lenni. A CIP4-nél is és az NGP-nél is nagyon érdekes volt az anyag, ami megmutatta, hogy mely cégek, illetve applikációk tudnak egymással a JDF-en keresztül kommunikálni.

Tervezés és vezérlés

A Drupán az egyik leginkább elismerésre méltó fejlesztés az volt, hogy a JDF új termékek egész láncolatát építette fel, nevezetesen a digitális menedzsment-, tervezés- és vezérlőrendszereket. Ebben a formában ez most először volt lehetséges, mivel a vezérlőrendszerek számos interfészt igényelnek a többi berendezéshez, a JDF nélkül pedig nem lenne gazdaságos, hogy az egyes idegen rendszerekhez külön fejlesszék ki. Példa lehet az EFI Print-Flow rendszere, a PPI Media Printnet rendszere és a Dalim Printempo/Mistral rendszere, melyek az Agfa Delano rendszeréhez hasonlóan a magazinok előállítására koncentrálnak. A Delano a súlyponton a nyomtatást megelőző tevékenységre helyezte (mint a Dalim), ami nem jelenti azt, hogy ezeknél a rendszereknél ez így is kell maradjon.

A Delanót már a Deutscher Drucker 11/2004 számában is leírtuk a Wyndeham Hero (GB) bemutatásával együtt, amit itt most nem ismételünk meg. A Drupán a Delano a JDF-Parc-ban és a PrintCityben is egy sor más alkalmazással is összekapcsolásra került a JDF-en keresztül. A Delano különösen az Apogee X alkalmazói számára bír előnyökkel a szűk illeszkedés következtében, és mert a Delano-licenckiegészítő Apogee-forrásokkal is együtt járnak. Az Agfa a Delanóra és az Apogee X kiadói munkafolyamatra nyilvánvalóan úgy tekint, mint ami egy

jövőbeli átfogó menedzsmentrendszer része a grafikai ipar számára.

A Dalim Printempót valahol közvetlenül az Agfa Delano közelében lehet elhelyezni, ezzel szemben a Mistral funkciók terjedelme lényegesen kisebb. A Mistralban egy tervasztal található, amellyel a határidőket be lehet állítani, és lehet követni, mégpedig minden tárgyra, mindegy, hogy magazinok vagy katalógusok-e. A Mistral az ívtervezési elemeket integrálja, a reklámanyagok előállításának és integrálásának követését. Nagyon jó a nyomon követés szimbolikája, az oldalak utómegmunkálása (méret és elhelyezés) az íveken, a verziókezelés és a rendelési adatok feldolgozása táblázatos formában történik, jó az áttekinthetőség, a megmunkálási információk és a kiküldés. A Dynastrip közvetlen JDF-csatlakoztatásával a Dalim az oldalak ívekhez történő hozzárendelését tudja elvégezni és a megfelelő helyzetábrázolásokat megmutatni.

Az átfogó termelésvezérléshez két program áll rendelkezésre, az EFI-től a Print-Flow az egyik. Itt egy elektronikus tervasztal van, amely a vállalkozás forrásfelhasználását jelentősen javítani tudja. A jelentéskészítést mégis rövidre tudja fogni, mivel az EFI úgy döntött, hogy a Print-Flow-t a JDF-lehetőségek ellenére is csak az EFI saját MIS-rendszereivel (Hagen és Print-Smith) kell (lehet) beállítani. Ez az észak-amerikai piacon, ahol a piaci részesedés hatvan és nyolcvan százalék között van, helyes lépés lehet, Európában a JDF korában ez azonban furcsa álláspont.

A PPI Media Printnet rendszere ezzel ellentétben kifejezett közvetítő lehet az olyan meglévő kalkulációs rendszerek, mint a Diso, Syogra és mások, illetve termelésalkalmazások, mint az Apogee, Prinergy, Pecom és a továbbfeldolgozási állomások között. A PPI-nél is szükség van azonban egy nyomtatási tervezés felállítására, ami ebben a formában kevés MIS-szoftverben van meg. A JDF azonban nagyon fontos a tervezéshez, mivel nemcsak a MIS-ből származó rendelési információkat igényli. A tervezés akkor a legjobb, amikor a termelésből folyamatosan áramló információkon keresztül aktuális is. Azt, hogy ezt nagyrészt a JMF-visszajelzéseken keresztül végre tudja hajtani, a JDF-ek egyik legnagyobb könnyebbége. A Printnet azt is lehetővé teszi, hogy a szakmai szoftverből átvett rendelési adatokat tovább bővítsen. A Printnet feladatrendezésében a részletes rendelési struktúra és a munkafolyamat az összes állomásra rögzítve van, ami aztán magát a tervezést adja. A Printnet a termelésből származó JMF-információkat helyzetkijelzéssel áramoltatja,

és a visszajelzéseket arra használja, hogy a gépek idő- és anyagértékeit folyamatosan javítsa. Az összes termelés-visszajelzést a JMF-en keresztül az utó kalkulációhoz is átadja. A Printnet valószínűleg nem marad az utolsó ilyen típusú rendszer, az európai piacon azonban az első.

A JDF ELŐSZÖR A DRUPÁN. Eddig még nem volt JDF-Drupa, de ez volt az első Drupa, ahol a JDF fontos szerepet játszott. A CIP4-szervezet integrációs központjában, a PrintCity-ben, az NGP-nél és a KBA-nál a legszorosabb térben a termelésintegrációt gyakorlatban végig lehetett követni. Egy teljesen új szoftvertermékosztály került kifejlesztésre a nyom-

daipar számára: JDF által támogatott PPS-rendszerek, melynek már az első fellépése is nagyon ígéretes volt. Egy későbbi időpontban a szakmai megoldások JDF-ajánlataival is fogunk foglalkozni, az előkészítésben, a nyomtatásban és a tovább-feldolgozásban. Ehhez sok kicsi, érdekes megoldás jön majd. Érezhető jelei is voltak a „JDF-pirkadatnak”, a tipikus Drupa-felfedezések és a szoftveripar új fejlesztései is nagymértékben kapcsolódtak a JDF-hez. Tehát még nem „JDF-Drupa”, hanem „JDF-kezdő Drupa” – és ez a JDF-fejlesztés eddigi négy éve után pontosan az az eredmény, amit reálisan el lehet várni.

Száz éves az ofszetnyomtatás

KÖNYVISMERTETÉS

Szilágyi Tamás

A Print Consult Kft. gondozásában a közeljövőben jelenik meg a „Száz éves az ofszetnyomtatás” című könyv. A Senefelder által feltalált síknyomtatás továbbfejlesztésére, a nyomtatási folyamat tökéletesítésére számos törekvés ismert az 1800-as évek végéről, de az igazi áttörés 1902-ben volt, amikor az amerikai Rubel nevű gépmester véletlenül feltalálta a közvetett síknyomtatást. Ezekben az években az USA-ban tartózkodott Caspar Hermann német gépkonstruktor, aki 1904-ben kötött szerződést az akkoriban még csak magasnyomó gyorsajtkát készítő Harris nyomdagépgyárral, az első „valódi” három hengeres nyomóművel rendelkező ofszetgép elkészítésére.

Az érdekes történeti visszatekintést tartalmazó könyv – melyet Szilágyi Tamás írt és állított össze – az ezt követő évtizedek során tevékenykedő ismert és kevésbé ismert nyomdagépgyárak történetét mutatja be számos érdekes, ez ideig nem közismert illusztrációk felhasználásával. A nyomóformakészítési technológiák fejlődését, a litográfiai kőtől a cinklemezen és az előérzékenyített nyomóformákon keresztül a CtP-ofszetlemezekig mutatja be a szerző. A történeti rész a 2004-es Drupának az ofszetnyomtatás területén jelentkező újdonságaival fejeződik be. Külön fejezet foglalkozik a jövő perspektíváival, nevezetesen a „behálózott” nyomda megvalósításának szükségességével és lehetőségeivel.

A szakkönyv második része egy interjúorozatot tartalmaz, amelyben az ofszetszakma jelentős személyiségei beszélnek szakmai pályafutásukról, és véleményükről az ofszettechnológia jelenlegi és jövőbeni kilátásairól.

Az egymás mellett sorakozó interjúk szinte szociológiai értékű képet rajzolnak fel az elmúlt évtizedek történetéről, megőrizve ezeket az utókor számára.

A könyvet számos érdekes illusztráció és korabeli szöveg szemelvény színesíti és teszi érdekessé az olvasók, az elmúlt száz év résztvevői számára, mely várhatóan október második felében jelenik meg.